ACORVM
officinarum.

Drachenwurtz.

DE ACORO▸ CAP▸ III

NOMINA.

ΑΚΟΡΟΝ græcè, Acorũ latinè appellatur. Officinis
manicè Gel lilgen/ Drachenwurtz oder Ackerwu
aphrodisiam quasi ueneream Græci etiam uocant
ille fuerit, in cõmentariolo quod de aliquot herbi
Piper apium dictam fuisse hanc herbam testatur, quod ea in al
quam diffugiant apes.

FORMA.

Folia Iridis habet, angustiora tamen. Radices non dissimile
rectum enatas, sed obliquas, & in superficie existentes, genicu
stinctas, subalbas, gustu acres, odore non ingratas. Præstat de
cariosum, plenum & odoratum, cuiusmodi est in Colchide &
Dioscoridis descriptione satis liquet Acorum nostrum, quo h
etsi nõ uerũ sit, tamen aliquã saltem Acori speciem esse: Iridis e
gustiora tamen. Radices quoq; similes, implicatas & inuicem
sed in obliquum tendentes: non in profundo delitescentes, sed
tes, & modico cespite tectas: deniq; geniculis seu internodijs int
in colore ab eo quem Dioscorides pingit uariare uidetur: nost
ro ὑπολεύκους, hoc est, subalbas seu candicantes radices habere co
tem ut & rubentes intus habeat radices, quæ tamen cum cand
currentes uenas obtineant, recte subalbæ dici possunt, quod ni
scant, neq; candidum etiam prorsus colorem referant, sed eum
& candido mixtus sit. Cæterũ radices Acori quæ intus candic
subrubẽt. Hinc est quod Serapion in Acori descriptione Dios
B ὑπολεύκες dictionẽ ita uertere uoluit: Et color radicũ exterior te
Proinde qui hac sola ratione, quod Acori radix intus interdum
ut diuersum nostrũ prorsus à Dioscoridis credant, ij non utunt
tanti momenti sit, ut quod conãtur, persuadere alijs possit. Cu
Acori radices ὑπολεύκους, hoc est, albicantes faciat, noster certe nu
bere deprehenditur: uel enim uere candicantes sunt, uel subru
ὑπολεύκες recte dici posse iam ostendimus. Porrò quamuis odor
dices, tamen nihil obstare posset odor, quo minus nostrum ue
Acorum, quum abunde constet illum, haud aliter quàm colore
sas regiones in eadem sæpe herba mutari: si non esset aliud, quo
crederemus nos urgeret, hoc nempe, quod nostri Acori radices
quod tamen omnes ueteres uno ore de Acoro affirmant, sed p
Quapropter etsi tota ferè descriptio illi respõdere uideatur, tam
uires eas quas uero Acoro tribuunt ueteres, habere non potest
hementer errent qui à solis descriptionibus tantũ pendent. Ne
tur officinæ quæ ad urinas mouendas, aut menses euocandos, h
eo utuntur. Perperàm etiam Diacori compositionem ex eoden
itaq; ut uerum Acorum habeant, quod iam in multis German
puto. Nam radix illa quæ à nonnullis seplasiarijs nunc sub nom
gæ uenditur, si cætera etiam respondeãt, haud dubie radix ueri
seplasiarij ea uti, quoties in compositionibus medicamentorũ A
cipuè autem in Diacori compositione apparanda, quod hæc cal
nem stomachi supra modum iuuet. Et hoc eò confidentius faci
quod Galangam maiorẽ ueri Acori radicem esse existimem: ge
foris subrubra, intus subalba, gustu acris, odore nõ ingrata, ut h
& sine errore officinæ pro Acoro uti queant.